

DIKUrevy 2013

Human-Reality Interaction

skrevet af Ejnar, Troels, Søren, Nana, Ronni, NB

Status: Færdig

(3 minutter)

Roller:

I (NB)	Instruktør
F1 (Taus)	Forsker 1
F2 (Brainfuck)	Forsker 2
S1 (Niels)	Studerende 1
S2 (Kasper)	Studerende 2

*Lys op.***F1** : Og så sagde han, at den kørte $O(n \lg n)$.*F1 og F2 griner - de studerende kommer over***S2** : Vi er altså ikke tilfredse med undervisningen. Vi føler lidt, at der kun undervises i teori uden forbindelse til virkelige problemer.**S1** : Ja, vi er blevet helt ude af stand til at begå os i den analoge virkelighed.**F1** : Pjat, datalogien rummer alle svarene på hvordan man...**F2** : ...hvordan man på optimal vis begår sig i hverdagen.**F1 + F2** : Kig i bøgerne.**S2** : Jamen vi har så mange bøger, at der næsten ikke er plads i tasken!**F2** : Trivielt! Du skal blot pakke bedre.**F1** : Det er Knapsack problemet.**F2** : Rygsæk! Det er da teori brugt i virkeligheden.**F1** : Hører I slet ikke efter til forelæsningerne?**S1** (*lidt forlegen*) : Jeg kunne ikke lige nå rundt til alle forelæsninger!**F1** : Det kunne du jo bare have sagt - så skal du bruge en omrejsende dørsælger.**F2** : Traveling salesman.**F1** : Det er jo vigtigt at løse det mere generelle problem!

F2 : Det burde I vide!

F1 : Har I slet ikke prioriteterne i orden!

S2 : Og hvordan vil du have, at vi ordner vores prioriteter.

F1 : Jo det er trivielt at ordne sine prioriteter - med en effektiv sortering...

De studerende står ved siden af hinanden, og ser blankt ud i luften

F1 (*fortsætter uden at tabe tempo*): ... ja, hvis nu for eksempel man skulle ordne jer efter højde, bygger vi bare et træ af jer og farver den ene rød.

F2 : Nej nej, vi skal bare lægge dem i en stor hob, så er de automatisk sorterede.

F1 : Eller, vi skiller dem ad og så sætter vi dem sammen igen.

F2 (*bevæger sig væk fra de studerende og går ud af en tangent*): Vi kunne også tage det ene element fra og partitionere resten. Og partitionere igen. Og igen!

F1 : Nej, jeg har det! Vi skal bruge 10 spande...

S1 : I forstår jo slet ikke hvordan verden hænger sammen! Og det smitter af på os.

F2 + F1 : Hvordan?

S1 : Da jeg var i byen for at score...

F2 : Det skete aldrig!

S1 : ...afbrød hun mit håndtryk...

F1 : ...med timeout efter kun 45 sekunder uden nogensinde at kvittere for dit SYN.

S1 (*lidt opgivende*): Bagefter så hun mærkeligt på mig og så...

F2 : ...og tog den korteste vej væk.

F1 (*sympatisk*): Ah, jamen du benytter jo en ineffektiv scoringsalgoritme.

S1 (*ikke længere kritisk og nu langt mere imødekommende*): Så du mener at mit håndtryk var overflødigt?

F1 : Ja, du kan med fordel betragte scoring som et grådigt problem.

S2 : Okay... men hvordan benytter vi det grådige princip på Caféen??

F2 : Jo, I skal jo så ordne det største underproblem først.

S1 (*spekulerer*): Vi skal altså... lægge hårdt an på den største pige indtil hun er scoret, og så gå videre?

F1 : Netop!

Lys ned.